

« zurück blättern vor »

WALKIRIA subst. f., ab 1841; auch *walkira*, *walkiria*; ‘in der skandinavischen Mythologie: eine Botin des Gottes Odin, Beschützerin der Krieger; auch übertr.’ – ‘w mitologii skandynawskiej: wysłanniczka boga Odyna, opiekunka wojowników; też przen.’: [hapax] (1841) 1949 Słowacki *Dzieła* V 472 *Wolę w ciemności żyć niż z taką świecą* [⋯] *Nie żonę mieć przy sobie – lecz Walkirię*. – SWIL (mit.), DOR. ◊ **Var:** *walkira* subst. f. – SWIL (mit.); *walkiria* subst. f. – DOR; *walkiria* subst. f., [hapax] 1841 Słowacki *Beniowski* V 472. ◊ **Etym:** nhd. *Walküre* subst. f., ‘Schlachtjungfrau, Totenwählerin’, GRI.

« zurück blättern vor »